

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 czerwca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

SSN Paweł Wiliński

Protokolant Edyta Demiańczuk - Komoń

w sprawie **N. Ł.**

skazanego wyrokiem łącznym

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 13 czerwca 2023 r.,

przy udziale Prokuratora Prokuratury Regionalnej w Katowicach del. do Prokuratury Krajowej Krzysztofa Urgacza,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na niekorzyść

od wyroku łącznego Sądu Rejonowego Szczecin - Centrum w Szczecinie

z dnia 19 października 2022 r., sygn. akt V K 490/22,

**uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi
Rejonowemu Szczecin - Centrum w Szczecinie do ponownego
rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 19 października 2022 r. (sygn. akt V K 490/22) w sprawie N.Ł. skazanego prawomocnymi wyrokami:

1) Sądu Rejonowego Szczecin - Centrum w Szczecinie z dnia 9 września 2019 r. (IVK 683/19) za przestępstwo z art. 158 § 1 k.k. w zw. z art.57a § 1 k.k., na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz 1 roku ograniczenia wolności polegającego na obowiązku wykonania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w rozmiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym, postanowieniem z dnia 12.11.2021 r. (IV Ko 624/21) karę ograniczenia wolności zamieniono na zastępczą karę pozbawienia wolności, która to kara jest wykonywana od 29.05.2022 r.,

2) Sądu Rejonowego Szczecin - Centrum w Szczecinie z dnia 12 stycznia 2022 r. (VK 358/21) za przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art.279 § 1 k.k. w zw. z art.283 k.k. na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym, postanowieniem Sądu Rejonowego Szczecin - Centrum w Szczecinie z dnia 13 czerwca 2022 r., sygn. akt V Ko 1498/22 zawieszono postępowanie wykonawcze w zakresie kary ograniczenia wolności

3) Sądu Rejonowego Szczecin - Centrum w Szczecinie z dnia 8 lutego 2021 r. (V K 1061/20) za przestępstwo z art. 226 § 1 k.k. na karę 10 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 godzin w stosunku miesięcznym, postanowieniem Sądu Rejonowego Szczecin - Centrum w Szczecinie z dnia 1 kwietnia 2022 r., sygn. akt V Ko 916/22 karę ograniczenia wolności zamieniono na zastępczą karę pozbawienia wolności, która to kara nie została dotychczas wykonana;

na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 i 3 k.k., art.87 § 1 k.k. połączono orzeczone wobec N.Ł. jednostkowe kary ograniczenia wolności wymierzone wyrokami opisanymi w punktach 1 i 3 i wymierzono karę łączną 8 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 godzin w stosunku miesięcznym. Na podstawie art. 572 k.p.k. umorzono postępowanie w odniesieniu do wyroku opisanego w punkcie 2.

Wyrok ten uprawomocnił się bez zaskarżenia.

Od tego orzeczenia kasację w trybie art. 521 § 1 k.p.k. na niekorzyść skazanego wniósł Prokurator Generalny, zarzucając wyrokowi *„rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa karnego materialnego:*

- art. 85 § 1 k.k. (w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 lipca 2015 roku do dnia 23 czerwca 2020 r.), polegające na bezpodstawnym zaniechaniu, pomimo zaistnienia określonych w powyższym przepisie przesłanek, połączenia kary ograniczenia wolności wymierzonej wobec N.Ł. wyrokiem Sądu Rejonowego Szczecin - Centrum w Szczecinie z dnia 12 stycznia 2022 roku. sygn. akt V K 358/21 i niezasadne umorzenie w tym zakresie postępowania na podstawie art. 572 k.p.k.;

- art. 86 § 1 k.k. (w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 lipca 2015 roku do dnia 23 czerwca 2020 r.), polegające na orzeczeniu kary łącznej ograniczenia wolności w wysokości niższej od najniższego wymiaru kary łącznej, przewidzianego w powyższym przepisie.”

Prokurator Generalny wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu Szczecin-Centrum w Szczecinie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Jak wynika z sentencji wyroku, Sąd zastosował w sprawie przepisy Kodeksu karnego w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 lipca 2015 roku do dnia 23 czerwca 2020 r. Zgodnie przepisami dotyczącymi kary łącznej, podstawą orzeczenia kary łącznej były wymierzone i podlegające wykonaniu, w całości lub w części kary lub kary łączne. Jak trafnie wskazuje Prokurator Generalny, nie było, wobec tego negatywnych przesłanek by węzłem kary łącznej objąć karę z wyroku opisanego w pkt 2 wyroku. Stanowiło to rażące naruszenie prawa materialnego wskazanego w kasacji, gdyż Sąd meriti nie miał możliwości (z uwagi na obligatoryjny charakter kary łącznej) odstąpienia od połączenia węzłem wyroku łącznego konkretnej kary.

Rację ma także Prokurator Generalny, że zapadły wyrok rażąco narusza także prawo materialne w zakresie błędnego orzeczenia ostatecznej wysokości kary łącznej. Przepis art. 86 k.k. stanowił, że sąd wymierza karę łączną w granicach od

najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności. W niniejszej sprawie najwyższą jednostkową karą ograniczenia wolności była kara 10 miesięcy ograniczenia wolności. Wymierzenie zatem w ramach wyroku łącznego kary 8 miesięcy ograniczenia wolności stanowiło rażące naruszenie prawa materialnego, tj. art. 86 k.k. przewidującego czytelne granice możliwej do orzeczenia kary łącznej.

Wobec powyższego, należało orzec jak w sentencji.

WZ

[f.n]